

POLARIS

05-2019

Drbča

Úvod

Tak léto se pomalu chýlí ke svému konci. Žlutnou listy na stromech nejen díky suchu, školáci museli ořezat tužky, koupit sešity a vyrazit do školy, voda v rybnících je na koupání už taková ostřejší, září je tu. Ale ještě než definitivně vytáhneme deštníky, podzimní bundy a zazimujeme sandály, tak se ještě můžeme vrátit k tomu, co se událo za poslední měsíc a něco, v době, kdy jsme hledali každý příjemný stín a vedli řeči o zimě, ledničkách, když bylo nejhůře tak i o mrazácích, než to vedoucí výpravy zakázal. A ani to, že jsme dali teploměr do ledničky, nás moc nezchladilo.

Na letošní MS v Norsku nás měli reprezentovat Miloš a Adélka. Miloš si na O-ringenu ukopl palec, ale tak, že si ho zlomil. Jako náhradník měl naskočit Mára. Bohužel Adélka onemocněla těsně před MS, zato Miloš se svým udělátkem na palci začal opět točit. Ale aspoň na klasiku pustil Máru, ten na královské disciplíně se určitě neztratil a doběhl 25. Miloš postoupil do finále krátké, kde obsadil hodně pěkné, na to jak mohl ladit, 15. místo. No a na štafetách doběhl Miloš s Vojtou Králem a Pavlem Kubátem na 4. místě. No na dalším MS, které je až za dva roky, ale už v ČR, by měli mít jen ty nejvyšší cíle. (Za rok nás čeká nějaké pseudomistrovství jen se sprinty.)

Ale taky MS nebylo hlavní náplní léta pro většinu Žabiňáků. Klasicky s největší účastí, taky díky blízkosti Brna, byl Botas, tedy já vlastně ani nevím, jak se to správně jmenuje. Lákadlem je tu Mistrovství Galaxie, které má velkou konkurenci a podle divácké kulisy i velkou budoucnost. V rychlém sledu následuje Sileska se svými mapičkami s velkým rozlišením, už tradiční minitábor při Bohemce. Rumcajsovy míle nesmí v kalendáři chybět, stejně jako východky. Letos netradičně se mezi ně vklínil závod v Krkonoších, Orienteering Adventure, aspoň budeme mít mapu na kolečko do Špindlu. A druhý na konci prázdnin byl Interkompas v hezkých terénech jižních Čech.

Letos mládež vyrazila na dlouhý pobyt na sever. Prvně je čekala účast na O-Ringenu, následovalo i tradiční soustředění na severu, letos tedy ve Švédsku.

No a na konci prázdnin nesmí chybět tábor. Letos se jelo až do vzdálených krajů v západních Čechách, tam kam ještě nedoputoval kůrovec.

A jak ostatní potrénovali? To si řekneme v září. A kdo zazáří v září? Čekají nás plně nabitě víkendy, áčka máme za sebou, teď už jen štafety a klasika.

Letem ZBM světem

Průběžné pořadí štafet před poslední kvalifikací na MČR: D18: 1., 23.; D21: 1., 10. (Tady by to chtělo zabrat!); H18: 5., 12., 39.; H21: 1., 5., 11. 25., 33. 50. D/H18 - postupuje 30. nejlepších, D21: 35, H21: 45.

ČP: Miloš na prvním místě společně s Vojtou Králem. 3. Minda a Adélka.

Ranking: 1. Miloš.

V srpnu se postupně oženil Danáč a Madla, o týden později Honza Klusy a Majda. Ať vám to klapě!

Na Danáčovu výzvu s Trailtour se chytlo i docela dost Žabiňáků, proběhla masová akce na Stránské skále, někteří si dali i BBA ve Zlíně, v oddílech jsme na 4. místě! Ale ještě jsou před námi dva měsíce. Jako motivace je 50 000 Kč pro oddíl, sice něco ztrácíme, ale proč to nehecnout?

Mistrovství Galaxie a přilehlých vesmírů v pivních na Botasu nevyhrál: a) Zhusta, b) Jenda, c) Keňa, d) Pavlík, e) žádná možnost není správná.

O prázdninách vznikla neformální ZBM skupina "na silničkách", pokud se chcete přidat, tak hosté jsou vítáni.

Lenka Hrušková vyhrála první etapu Interkompasu. Gratulujeme!

Tři nejoblíbenější letní závody v ZBM? Na Ceně Střední Moravy bylo 61 Žabiňáků, druhý byl vysočinský Botas s 49 a třetí Interkomaps v České Kanadě s 43 účastníky. (Výsledky najdete v orisu.)

Osud asi nechce abychom měli ve čtvrtek tréninky, když se přestavuje i ta dráha na Bigy. :D

Světlem v Kanadě:

Přísloví orientácká

Když nezvládneš všechny orazit, neměl bys do cíle dorazit

Sejde z mysli, sejde z trati

Kdo se s někým setká, toho smůla potká

Jaký les, taková mapa

Kdo běhá orienták, v životě se neztratí

Jaká první kontrola, takový závod

Každý orienták se někdy ztratí

Nechoď do hustníku, pokud tam není kontrola

Když se ztratíš, cestu hledej

Tak dlouho jdeš „na tušáka“, až tě kufr dostane

Neraduj se, dokud neorazíš cíl

Přísloví táborová

Dobrá chata, lepší stan

Dobry stan, lepší chatka

Čím víc lidí v pokoji, tím méně místa na zemi

Čím menší pokoj, tím větší nepořádek

Bez týmu hru nevyhraješ

Tak dlouho hraješ táborové hry, až ti dojde, že všichni podvádí (po bojovce s koblihami)

Jací vedoucí, takový tábor

Každý tábor má svůj konec

Více lidí v týmu, tak je lepší hra

V noci klid, ve dne vojna

Co jste možná v televizi neslyšeli: Ohlasy po MS:

Miloš:

Ahoj Mildo, chvíli před MS sis zlomil palec... s jakým očekáváním jsi vůbec na MS vyrážel?

S tím, že jsem vůbec nevěděl, jestli budu schopný v norském lese běžet. A když ano, tak jak moc se zvládnou soustředit na mapu místo toho kam šlapu.

V rozhovoru pro ČT jsi zmínil, že máš skvělé udělátko na palec, už jsi si ho byl patentovat?

Zas tak skvělé nakonec nebylo. Vydrželo jen jeden trénink a jeden a půl závodu. Na patent bych ho musel ještě zdokonalit. (smích)

A co v lese, bylo něco, co tě překvapilo?

Překvapilo mě, v jakém nic moc norském lese se to všechno kromě kvalifikace běhalo. ☹ Trénovali jsme na těžších a hezčích mapách.

Jaká byla krátká? Postup v suchém triku a co finále?

S kvalifikací jsem moc spokojený nebyl. Chtěl jsem lepší startovní pozici. Udělal jsem tam několik chyb. Finále bylo o dost lepší. Tam jsem běžel téměř čistě. Byl jsem hodně spokojený s mapovým výkonem. V některých pasážích lesa mě ale palec běžecky limitoval. Za normálních okolností by to byl výkon do top10, ne-li výš.

A nakonec I druhý úsek štafet. Jak se ti v lese dařilo?

Pavel zaběhl skvěle, takže jsem startoval ze super pozice. Bohužel jsem měl hnedka v úvodu nejdelší farstu, a tak mi utekl Fin Kuukka a Nor Lundanes (To jsem na trati nevěděl. Myslel jsem si, že běžím za Švédem Svenskem na druhé pozici) Celou trať jsem běžel parádně a úplně sám. Pak ale přišla chyba na posledním delším postupu v lese, kde jsem totálně nepochopil dohledávku a zůstal tam 1:10 vyset. Doběhl mě Švýcar Hubmann a Francouzs Tranchand, se kterými jsem to doklepal do cíle. Bohužel jsem ztrácel na prvního Lundyho přes tři minuty. S tím jsem nemohl být spokojený. Navíc Svensk, kterého jsem na předposlední televizní kontrole viděl, doběhl o minuty a půl přede mnou. Vojta pak musel dobíhat kluky před sebou a nevyužil tak lepší fársty na první kontrole. Běžel ale fantasticky a tak z toho bylo velmi dobré čtvrté místo. Porazit Švýcary a domácí Nory je super. Škoda jen, že nám ti Frantíci zase vyfoukli medaili. Ale to je holt sport.

Klasika tě asi dost mrzela, co?

Strašně moc. Klasika je moje srdeční záležitost. A pustit jí Márovi pro mě bylo hodně těžké rozhodnutí. Zvítězilo ale racionální uvažování. Kdybych se na té klasice nedejbože zranil a třeba jí ani nedoběhnul, přišel bych o finále krátké, štafety a možná i o podzimní sezónu. To jsem nemohl riskovat.

Když jsem si ráno zapnul přenos a mapu byl jsem hodně zklíčený. Trať sice stála za velký hnědý h..no, ale nám Čechům neskutečně seděla. To dokázal Vojtáš, který z toho uvařil neskutečné sedmé místo. Věřím, že i v mých silách by to za normálních okolností bylo. Ale to se nikdy nedozvíme, že?!

Mára:

Ahoj Máro, jako cestující náhradník jsi na MS nakonec běžel královskou disciplínu, klasickou trať. Jak vůbec probíhala příprava s tím, že to vypadalo, že pojedáš spíše jen na výlet?

Připravoval jsem se poctivě jako všichni ostatní, co měli na MS start jistý. Takže přípravný kemp v Norsku jsem absolvoval s týmem MS a pak už byla jen tvrdá tréninková dřina, abych byl připraven za někoho naskočit a předvést co nejlepší výkon.

Nakonec to dopadlo, že jsi běžel klasiku. Jaký to byl závod? A jak jsi spokojený s výsledkem?

Ze závodu mám takové rozporuplné pocity. Čekal jsem tvrdou severskou klasiku, ale nakonec to bylo spíše broušení asfaltu a polí s pár náznaky Norska. Ale na druhou stranu pro kontinentální závodníky to byl hratelný terén. S výsledkem jsem celkem spokojený, i když pár chybek, které mě stály lepší umístění, tam bylo. Zkušenost velice dobrá a příště to už snad bude jen lepší.

A jak probíhal zbytek MS? Stále jsi byl připravený, že můžeš naskočit nebo už koncentrace povolovala?

Po zbytek MS jsem byl ve střehu a koncentroval se jako každý jiný. Nejvíce teda na štafety, před kterými se běžel middle, abych byl v případě zranění některého závodníka připraven naskočit do závodu.

A co říkáš na model, že další MS bude jen ve sprintu?

Bude to úplně jiná příprava než doted', hodně specifická s málo závody, ale o to budou cennější medaile z tohoto MS. Uvidíme, co ukáže čas, jestli rozhodnutí rozdělit MS bylo opravdu to, co orientáku prospěje.

A co na podzim, když jsi běžel klasiku na MČR, co už „konečně“ sebrat tuzemský titul z klasiky Milošovi, půjde to?

Tak připraven budu rozhodně na 100 %, ale Milda se na MČR na klasice připravuje každý rok opravdu poctivě, takže to bude hodně těžké. Udělám pro zlato maximum, ale jak to dopadne, se dozvíme až v neděli po finále :)

Díky!

Kristýnka Finstrlová

Olympiáda dětí a mládeže

Od 23.6. do 28.6. 2019 se v Libereckém kraji konala letní Olympiáda Děti a Mládeže. Z Jihomoravského kraje se na ni nominovali: Anna Dobrovolná, Kristýna Finstrlová, Jonáš Ptáček, Jiří Račanský, Hana Doušková, Julie Finstrlová, Vilém Bednařík, Adam Zřídkař. Doprovod nám dělali: Andrea Firešová, Luděk Finstrle.

Cesta do Liberce byla dlouhá, naštěstí nás po příjezdu a ubytování čekalo běhání po ulicích Liberce. A večer rychle na slavnostní zahájení Olympiády. Zahájení bylo krásné, ale hrozně dlouhé. V pondělí nás čekal první závod - sprint. Sprint se běžel nejprve v lesní pasáži, poté se přeběhlo do parku a nakonec v ulicích, dobíhalo se v areálu Technické univerzity v Liberci. Mně se závod jak líbil, tak i povedl. Nakonec jsem získala zlatou medaili. Odpoledne jsme byli zafandit florbalistům našeho kraje. A díky tomu :-) také zvítězili nad Pardubickým krajem. V úterý nás čekala krátká trať s malým převýšením (většina převýšení na sběrku). V lese to bylo super, krásně se mi běželo a po správném oběhu po cestě na 5. kontrolu jsem se dostala do vedení, které jsem nakonec po zbytek trasy udržela. Po závodě jsme si udělali výlet k přehradě, kde jsme se vykoupli. V tom vedru to bylo osvěžující. Středa byl den volna, a tak jsme si udělali dlouhý výlet na Ještěd (někteří na něj i vyběhli). Odpoledne jsme dostali na výběr, jestli chceme jít do Zoo, nebo zafandit na nějaký sport. Nakonec vyhrálo fandění. Byli jsme na florbalu, gymnastice, volejbalu a basketbalu. Posledním závodem byly čtyřčlenné štafety. Běželo se převážně po loukách. Musel sis dávat velký pozor na správná čísla kontrol, což se některým bohužel nepovedlo. Na závěrečném ceremoniálu bylo nejdříve vyhlášení vítězů olympijských turnajů, takže to trvalo asi hodinu a půl, což se nám zdálo příliš dlouhé a únavné, naštěstí pak už to odsýpalo rychleji. A ihned po ukončení olympiády už někteří hurá domů (jenom ti, co hnedka další den odjížděli na Cenu Střední Moravy). Byl to vážně hodně hezký zážitek, a doufám, že si ho za dva roky zopakují :-)

Výsledky ODM 2019

Sprint

D12: 1. Finstrlová Kristýna 11:36, Dobrovolná Anna DISK, D14: 1. Dittrichová Lucie 13:09, 5. Finstrlová Julie 13:45, 24. Doušková Hana 17:02, H12: 1. Srb Vladimír 11:11, 4. Račanský Jiří 12:43, 8. Ptáček Jonáš 13:11 H14: 1. Bolehovský Daniel 12:14, 11. Bednařík Vilém 15:05, 20. Zřídkař Adam 16:21

Krátká trať

D12: 1. Finstrlová Kristýna 25:01, 10. Dobrovolná Anna 34:48, D14: 1. Martanová Lea 26:05, 13. Finstrlová Julie 32:08, 14. Doušková Hana 33:00, H12: Heczko Erik 25:22, 3. Ptáček Jonáš 28:48, 24. Račanský Jiří 53:16, H14: Bolehovský Daniel 25:18, 3. Bednařík Vilém 29:10, 4. Zřídkař Adam 29:33,

Štafety:

Mladší žáci: 1. Liberecký kraj (Chrástová, Třešňák, Lamačová, Heczko) 47:45, DISK Jihomoravský kraj (Dobrovolná, Ptáček, Finstrlová, Račanský)

Starší žáci: 1. Jihomoravský kraj (Doušková, Bednařík, Finstrlová, Zřídkař)

Vojta Marek

O Francie

Ve čtvrtek 4. července jsme vyrazili z Brna na závody a soustředění do Francie. První večer jsme si dali trénink v Salcburku a chtěli jsme přespát v kempu v Německu. Jelikož se ale trénink protáhl, do kempu jsme dorazili až o půlnoci, a ten už byl zavřený. V tu chvíli Jenda zjistil, že postrádá veškeré doklady a otočil auto zpět do Brna. Zatímco se Jenda s Tomášem a Lenkou vraceli zpět, dvě zbývající auta přemýšlela, co udělat. Nakonec Lufovo auto (ve složení Luf a Standa) přespalo v hostelu v Mnichově, zatímco naše auto (Pepr, Novotňák, Cáchym a já) pokračovalo dále do Francie.

Kolem 9. hodiny ráno jsme dorazili do Aix-les-Bains a začali jsme čekat a válet se u jezera Lac du Bourget. Kolem 16. hodiny dorazili Luf a Standa, kteří mezitím vyzvedli Jyriho v Ženevě, vykoukali se a pak jsme pokračovali do Chambéry. Tam jsme vyzvedli Johanku a pokračovali jsme do kempu. Nechtělo se nám čekat na Jendu, a tak naše auto vyrazilo na výlet na Croix du Nivolet. Když jsme tam dorazili, už se začalo stmívat, ale výhled byl dobrý. Vrátili jsme se zpět do kempu, kam už dorazil Jenda. Vyspali jsme se a jeli jsme na trénink do La Feclaz. Dali jsme si middle z mistrovství světa (jak tam mohl někdo běžet rychle a bez chyb pořád zůstává záhadou) a poté jsme se přesunuli do Vars, kde jsme bydleli v apartmánech. Po cestě jsme přejeli Col du Galibier (2600 m n. m.).

V neděli byla 1. etapa závodů O'France, kterou byl sprint v pevnosti Mont-Dauphin, která je UNESCO. Trať nebyla úplně mapově obtížná a vypadalo to, že pořadatel mírně neodhadl směrné časy (třeba vítěz M16 to běžel za 18). Po závodě většina vyrazila prohlédnout si pevnost, ale naše auto jelo na výlet k horským jezerům. Po 7 km a 900 m převýšení jsme k nim dorazili. Zkusili jsme teplotu vody, podívali jsme se na výhledy a šli jsme zpět. Vrátili jsme se na ubytování a šli jsme spát. Luf ještě večer vyrazil na letiště pro Báru, Otu a Adélku, kteří přiletěli z Norska z nominaček. Další den jsme vyrazili na druhou etapu. Do centra se jelo lanovkou. Běhalo se po loukách a chvíli i v lese. Úspěšně jsem přeběhl dva metry širokou cestu a ztratil jsem pět minut. Po doběhu většina z nás vyrazila zpátky přes kopec, ale já s Otou jsme zvolili flákačskou cestu po vrstevnici. Dorazili jsme do apartmánu zhruba o dvě hodiny dříve než ostatní, a tak jsme odpočívali.

Večer jsme zjistili, že další den má být bouřka, takže se 3. etapa o den odkládá a je volný den. Měli jsme v plánu vyrazit na výlet, ale kvůli bouři jsme radši vyrazili do města Guillestre. Prohlídli jsme si uličky a katedrálu a šli jsme na oběd do místní restaurace. Po obědě jsme se vrátili zpět do apartmánů a odpočívali jsme před klasikou. Další den byla konečně klasika.

Na start se jelo autobusem do sedla Col de Vars. Běželo se jenom po loukách. Některé kategorie běžely nahoru a kolem sjezdovek, zatímco moje M16 běžela jen po startovní louce a potom skoro jenom dolů, za což jsem byl po doběhu zhejtěn Cáchymem a Otou. Ti si klasiku užívali kolem 1,5 hodiny. Cíl byl kousek od apartmánů, takže jsme došli pěšky. Další den byla 4. etapa, middle. Běželo se v lese (!) a na konci po sjezdovkách. Po závodě jsme se rozdělili na tři skupiny.

Naše auto beze mě jelo na výlet, někteří jeli do pevnosti a já, Jenda, Standa, Bára a Tomáš jsme vyrazili nejdříve se vykoupat a potom na Col d'Izoard, odkud byl dobrý výhled. Poté jsme se vrátili do apartmánů. Další den se běžela 5. etapa, handicap. Ten byl ale pouze do 30 minut, a tak se do něj většina závodníků nevlezla. Já jsem se ale vlezl a startoval jsem z 13. místa. Ztratil jsem se na 2. kontrolu, a tak mě dohnal 1 Francouz. Ten se potom zahákl a poctivě mě odvisel (včetně čekání nahoře na kopci, než se vyškrábu nahoru) až na předsběrku, před kterou zrychlil a utekl mi do cíle. Někteří (Pepr, Novotňák, Cáchym, Luf a Adélka) vyrazili domů už v pátek po závodech, zatímco my jsme se šli znovu vykoupat a poté odpočívat po závodech.

V sobotu ráno jsme my zbývající vyrazili na výlet. Vystoupali jsme do 2 800 m n. m. a překročili jsme hranice do Itálie. Po cestě kamenným polem kolem hromad sněhu jsme dorazili k jezeru Lago Vallonasso. Tam jsme se naobědvali a poté jsme vyrazili do sedla, kde jsme se rozhodli vystoupat na 3 151 m vysokou horu Tête de la Frema. Rozhlídli jsme se po okolí a slezli jsme zpět dolů. Potom jsme prošli sněhovým polem a po cestičce kolem několika jezer jsme pokračovali dál. Nakonec jsme se rozhodli ušetřit si převýšení a do výchozí vesnice jsme se vrátili po vrstevnici. Vrátili jsme se zpět do apartmánů, kde Bára chytila uklízací záchvat (uklízet museli všichni). Po úklidu jsme se naposledy

vyspali a v neděli v 7 ráno jsme vyrazili zpět. Jyrimu letělo letadlo v 18:00 z jednoho milánského letiště a Standovi s Otou ve 14:30 z druhého.

Cesta krásně ubíhala, když tu se najednou ozvala rána. Prasklo kolo. Zastavili jsme u krajnice a přemýšleli jsme, co udělat. Nakonec jsme sehnali odtahovku, ale s autem mohli jet pouze 2 lidé. Všichni kromě Báry a Jendy tedy museli dojít pěšky na benzinku a odtam stopovat. Nakonec jsme nějak dostopovali do Novary, odkud jel Jyrimu autobus na letiště. Ten své letadlo stihl. Jenda s Bárou nakonec zázračně ve státní svátek sehnali automechanika, který jim kolo vyměnil. Vyzvedli nás v Novaře a vyrazili jsme do Česka. Ota se Standou letadlo nestihli, takže jsme jeli v šesti. Do Brna jsme dorazili po 2. hodině ráno.

Drbča

Botas

Na Botas, který se už ale Botas nejmenuje hezkou řádku let, jsme vyrazili do nám skoro známého lesa. Tedy kdo byl na jaře na oblži v Křížánkách, tak už mohl potrénovat v sousedním terénu. Program byl jasný, pátek krátká, sobota klasika, fandění na mistrovství Galaxie v pivních a sobotní zkrácený handicap. A mezitím nějaká ta kultura!

Po příjezdu a menší pochybnosti, zda po slibovaném dešti z louky vyjedeme, jsem našel žabiňácké náměstíčko a postavil stan. Pořadatelé po loňském fiasku s mini kempem místem rozhodně nešetřili! Kemp se táhl na všechny strany, kam až oko dohlédlo. A možná i dál.

Takže dojít si pro popisy na žlutém papíře, pořádně se rozklusat a hurá do lesa. Loňský Botas jsem ukončil na první kontrole, tak si letos fakt dávám bacha. Ty vysočinské plytké terény, hustníky mi nikdy nešly. Ale letos je to výjimka, a tak jedničku, dvojku... nacházím v podstatě na výtečnou. Když u trojky dobíhám jihlavský dres, který šel dvě minuty přede mnou, asi jdu dobře. Chvilí jdu za ním, než ho začnu táhnout. Ale do kopce je to slabší a volím jiný postup, takže ho ztrácím. A už je to tu! Dlouhý postup v hustníku de facto po vrstevnici... takže jdu najednou o 90° jinam a je vymalováno. No trochu se srovnám, ale ještě jednu kontrolu před cílem dost pohledám. Ale má chyba. Od sběrky nás čeká, jako další dva dny, ještě výběh do cíle. Jihlavák mi v cíli nakonec dává asi 15 s. Hurá, je čas jít na jedno.

Fandění o beermanentku, letos tu tedy byla slušná konkurence, pak zdlouhavé vyhlašování a čekání na hodinky. A zase nic. Večer je hudební program v místním kulturáku, když přijeli zahrát nějakí punkeři. To si nechám ujít, kočky na střeše na chatě občas mňoukají hezčeji.

No kdo přežil první noc, tak se vydal na start klasiky, už tradičně v obráceném pořadí. Takže hurá do lesa mírně mokrého po noční přeháňce. Klasika je to dlouhá, pořádná, pro někoho se zpestřením s interakcí místního sedláka, Miloš prý od něho na cestu dostal i housky. To já se dotyčné louce vyhnul, tak nevím. Dnes nebyly kontroly tak zašité, takže až na pár menších minel jsem s výsledkem spokojený. Když se pak dívám na výsledky, tak se trochu pousměji, protože zítra budeme startovat asi 4 v 5 sekundách, plus pár lidí před námi v minutě. No budou to pěkné dostihy.

Odpoledne přejde přes shromaždiště ještě déšť, takže není možné jít někam na výlet. No a poté už je vše připravené na velké finále Mistrovství Galaxie v pivních. Myslím, že naši hoši i dívky z kočičích vajec, BPDŁ (Dyť to už nejsou ani dorostenci ani junioři, ne?) reprezentovali slušně a nějak se umístili. A večer klasická Botas párty, mladoši vyrazili někam za obzor do vesnice, zbytek zůstal na shromaždišti.

No a kdo ušetřil ještě síly, tak v neděli vyrazil do lesa. No já si to nenechal ujít, protože takové dostihy nemá člověk každý den. Na začátku nám Panchy vyházel z kastlíku mapy, já startující poslední z naší čtveřice, jsem se na mapu podíval až u dvojky, abych ji opět zabalil. Ale do kopce na 4-5 už jsem do ní koukal, protože jsem se několikrát ocitl, nevím jak, na čele balíku a musel jsem mapovat. Někoho jsme cestou dohnali a nechali za sebou, v posledním kopci jsme sice ve dvou balík roztrhali, ale v

kyslíkáči jsme udělali na sobě chybu a já tedy nakonec zůstal na konci, tedy to jsem si myslel, ve výsledcích je za mnou sekundu zpět někdo další. :-)

K hodnocení? Letos se mi závody líbily mnohem více než loni, počasí bylo pravé vysočinské, žádné hitze, sem tam přeháňky, kemp super, takže asi zase za rok vyrazím.

Markéta Uhnava

GP Silesia

Letošní ročník se uskutečnil v oblasti břidlicových lomů mezi Bohdanovicemi a Jakartovicemi, kam se závody vrátily po 6 letech. Celkem 4 etapy, z toho 3 lesní sprinty, v technicky zajímavém terénu během horkého víkendu přilákaly 600 závodníků.

Novinkou byly mapy pro lesní sprinty připravené ve sprintovém klíči, s měřítkem již od 1:3000. Délky tratí vypadaly na papíře opravdu sprintově, trať pro nejdelší kategorii H21A měla v jedné z etap délku pouhých 1,9 km. Letecké to ale rozhodně nebylo, u všech tratí byl kladen důraz na technickou náročnost. Nebezpečí na tratích však nakonec nepředstavovaly prudké seběhy a avizované ostré hrany břidlic, ale útoky dotěrných vos.

Odvážný krok pořadatelů svěřit vše okolo stavby tratí mladým oddílovým nadějím se ukázal až v průběhu nedělní klasiky jako ne úplně nejlepší rozhodnutí – fyzicky náročné a mapově nezajímavé tratě, vedené nesmyslně bez možnosti voleb napříč zarostlými údolími byly kritizovány, nicméně u většiny závodníků nezkazily pozitivní dojem z celého závodního víkendu.

Alča Finstrlová

VT Bohemka

I když letošní výprava na soustředění při příležitosti závodů Bohemia 2019 nebyla příliš početná (kromě Finstrlová a Ježků, ochuzených o holky soustředící se ve Švédsku, se zúčastnily Verča Rotková a Andrea Firešová), přesto jsme si ji užili. Z Brna jsme vyrazili v pondělí až po obědě, odpoledne jsme strávili na cestě, tudíž jsme už nestihli žádný trénink. To jsme si plně vynahradili v úterý, kdy jsme si v rámci seznámení se s místními terény dali dva tréninky v Doksech v okolí našeho ubytování. Od středy do neděle jsme se zúčastnili pětidenních závodů Bohemia 2019, kdy první tři etapy proběhly v blízkém okolí Nového Boru, závěrečné dvě etapy pak v atraktivních skalnatých terénech CHKO Labské pískovce. Horké počasí a mapově i fyzicky náročné tratě mi daly pořádně zabrat. V rámci doprovodného programu jsme si vyzkoušeli sprintové dvoučlenné štafety v Novém Boru, kdy každý člen štafety běžel střídavě dva úseky.

Po závodech jsme podnikali výlety do okolí – na hrad Kokořín, na Malou Pravčickou bránu a loupežnický hrad Šaunštejn v Českém Švýcarsku, prošli jsme si vyhlídkovou trasu ve Sloupu v Čechách a koupali se v místním rybníce.

Závody i celé soustředění hodnotím jako vydařenou akci v krásném prostředí. Tak snad znovu za dva roky, třeba i v početnějším zastoupení Žabiňáků.

Jáchym

Soustředění O-ringen

Jednoho, myslím, pátečního dne jsme vyrazili směr Švédsko. Letos byla cesta naplánovaná jiným směrem, než je zvykem. Místo toho abychom vyrazili na D1 a pak dál do Deutschlandu, tak jsme jeli cestou severnější, a to přes Polsko. Cesta se nelišila od jiných cest na taková soustředění, takže McDonald kobědu a půlhodinková kolona nikoho nepřekvapila. K večeru jsme si dali trénink v pěkném listnatém a trochu kopcovatém lese poblíž nějakého polského města (jméno přeci není důležité). Následovala lehká večeře z bedny.

Následně jsme přejeli na Rujánu na trajekt. Trajekt i přes hodinkovému zpoždění (policisti zřejmě dělali zátah na migranty ze Švédska) dorazil do Švédska kolem půl třetí ráno. Čekala nás hodinková cesta do Ahusu (ano vím mám to špatně napsané, ale kdo má hledat na české klávesnici a s kroužkem). Po vydatném odpočinku v místním lese jsme si dali trénink. Celkem se mi líbil, byla to taková příjemná změna po těch našich českých lesích. Následovala koupačka nohou v nedalekém moři a poté jsme mohli vyrazit do centra celého dění O-ringenu-Norrköping (čtete Norčepink). Cesta byla malebnou krajinou Švédska, která se bohužel po pěti hodinách také okouká. Oběd nebyl nikde jinde než ve velkém žlutém M.

Po dojezdu na místo ubytování nás čekalo první velké překvapení. Věděli jsme již dopředu, že ubytování nebude žádný luxus. Libor totiž 14 dní předem psal, že v chajdě není elektřina ani pitná voda a je uprostřed švédské divočiny (čtete sedm kilometrů od hlavní silnice). Ale to, co jsme objevili, nečekal snad nikdo z nás. Stručný popis chaty: Zvenku celkem malá, ale nevypadala na zhroucení (což bylo pozitivní), celá chata měla 5 místností, ve 3/5 místností byla kamna, ale pouze 1/5 kamen fungovala zbytek byl asi nějaký starý šmejda, který někdo chtěl na okrasu, místo slibovaných 16 postelí zde bylo pouze 10 matrací na jedné velké palandě, na zemi kupodivu nebylo moc špíny, záchody byli 100 metrů vzdálená kadibouda, kde k jednomu prknu byli ze spodu přidělané dva nepříliš velké kýble, které nebyli zcela prázdné hned od příjezdu. Pán, který nás celou chatou ukazoval měl úsměv typického švédského šmejda, který za nemalý obnos nabízí takovou pastoušku (celá chata stála stejně jako dvě chaty na pozdějším ubytování, o kterém doufám, že Ota něco napíše).

Celý týden se i přes tuto překážku nesl v pozitivním duchu. Každý den jsme oběhli buď trénink či závod. V odpoledních hodinách byly naplánované pěkné výlety, které sloužily k poznání nejen švédské kultury. Několikrát jsme využili blízkosti dvou jezer na pěknou koupačku.

Výkony na O-ringenu byly u většiny velmi pěkné a na to, že zde někteří byli poprvé, se všichni z lesa vrátili pod 100 minut. Jedna zvláštnost od dokonalých závodů v krásných a náročných švédských lesích s perfektní organizací byly místní sprchy. Sprchy měly kapacitu až cca. 100 lidí, ale byla to jedna dlouhá řada sprch bez nějaké přepážky či plenty a lidé se sem chodili nejen vysprchovat, ale někteří hned po doběhu vzali celou rodinu (pouze členy svého pohlaví) a šli do sprch probrat postupy zhodnotit závod, a dokonce se i najíst a při tom se koukat, jak se před nimi 100 lidí sprchuje. Z tohoto důvodu téměř nikdo z nás tyto sprchy nepoužili a raději se osprchovali v příjemných tělocvičnových sprchách v centru O-ringenu, kde byl kemp, a tudíž i sprchy.

Týden uběhl rychleji, než všichni čekali a už jsme se setkali s druhou skupinou, která vyrážela do Švédska až o týden později. Z O-ringenu krom pěkné růžové nažehlovačky s logem závodu si odvážím i mnoho hezkých zážitků (přeci jen byli jsme na největších závodech na světě a k tomu ve Švédsku). Také bych chtěl poděkovat všem, kteří se tam o nás starali/vařili.

O'tas

VT Švédsko: Střípky z prázdninového soustředění

Budoucí naděje nás upustily v cestu do Švédska o týden dříve. A zatímco si mladáci užívali zážitkového pobytu v přírodě a společně s větší částí rakouské sekce bojovali o přežití na Oringenu, my jsme měli dost času nakoupit zbytek potravin a vybrakovat mi tím celý účet.

Na naší cestu jsme kromě tradičních transitů dostali jako bonus ještě tři Rakušačky (a jednoho Rakušáka..), které přijely k odbočce na Prahu o den dříve, a tak zbyl ještě čas na koupališťový teambuilding. Další den ráno jsme u Bohémy naložili i zbytek.

Všichni řidiči spali jen příležitostně, a i když si někteří stěžovali na nedostatek fotek z cesty, tak trénink a zevlování v Åhusu na pláži to vynahradil. Až jsme pak ráno snědli všechny Lipánky, konečně jsme mohli vyrazit a ten den odpoledne se shledat i se zbytkem výpravy.

Po příjezdu a skoro nenásilném rozdělení do chatek už byl konečně čas na tréninky a pořádné soustředění, do toho bylo vše proloženo ještě bojovkou "ztratily se limonády", naštěstí v tomto nelítostném boji náš tým úspěšně zvítězil. Tréninky můžu komentovat jen z trupík pohledu, ale tak co byste chtěli, je to Švédsko, byly fajn, mrtě. Co bylo trochu horší, tak v naší chatě v noci strašilo, někteří spali přerušovaně a pak ještě dospávali přes den. Vláďa spal pro jistotu venku a já si jednou našel azyl jinde. Naštěstí jsme i po tom všem odjeli zpátky do Čech v původním počtu.

Mezinárodní účast dále vybízela k mísení kultur, naším mikrobusem se rozléhalo "šišprungšance" a "skoganskímústéék". Bohužel rakouská část výpravy se někde dostala i k výrazivu "trénink stál za hovno", což jsme samozřejmě nemohli tolerovat a takovéto výroky jsme se rozhodli přehlučet kvalitní českou muzikou. Po tomto kroku se sice zezadu vždy začalo ozývat "Ihr Musik ist hässlich", ale kvůli jazykové bariéře nám význam tohoto spojení zůstal skrytý. Další posilování vztahů monarchie probíhalo ve více přátelském duchu v rámci evropského programu pro integraci menšin, který spočíval v tom, že všude létaly karty a sem tam vybuchla i nějaká ta kočička, Rakušačky se samozřejmě smály mňoukající krabičce a já přemýšlím, o čem to sakra zase šprechtí,.. slovy jednoho našeho intelektuála - "just chilling".

Pokud účastníky zájezdu nevyčerpaly tréninky ani bohatý doprovodný program, čekal na ně po cestě zpátky místní vyzývací pohár v podobě dětské Tiomily. Ta se nakonec pro některé zúčastněné stala skvělou příležitostí naučit se spánkové deprivaci nebo i schopnosti odpouštět.

Mně už nyní zbývá jen poděkovat Liborovi, Miše a Petrovi za pěkně připravené soustředění. Díky.

Vuitton

Orienteering adventure

Na závody Orienteering Adventure mne zlákala Zuzka. Výjimečné terény Krkonoš u Špindlu a pěkné ubytování na Horních Mísečkách slibovalo kvalitní poběhání. Rozhodl jsem se tedy zúčastnit, a protože již patřím prvním rokem mezi pracující členy oddílu, musel jsem se vydat pouze na víkend, v pátek po práci.

Přijíždím tedy asi po 3h strávených za volantem o půl desáté večer na Horní Mísečky, kde mne vítá Zuzka a mohu si konečně oddechnout po náročném týdnu. Zuzka s rodinou tu bydlí již od pondělí. Závody začínaly ve středu a dny před tím vyplnili procházkami na Sněžku atd. Bydlíme v nově vystavěném bytě domluveném přes známé. Po krátké debatě, co nás zítra čeká, jsem docela rád, že můžu jít spát.

Den 1: Vstáváme v sedm, následuje snídaně a z okna máme parádní výhled na zataženou oblohu nad údolím. Po velkých vedrech v týdnu nás vítá chladné ráno. Po osmé vyrážíme pěšky na shromaždiště do Špindlu. Cesta zabere skoro hodinu, ale před závody je z kopce dolů. Zuzka s rodinou již tuto cestu absolvovala 6x. Ze shromaždiště ve Špindlu na nás čeká výjezd lanovkou na pláň. Já startuji nejdříve

a vyrážím do (lesa) bez čekání a rozkluhu. Mapu obdržíme již v prvním koridoru, což mne velice překvapuje, našlukuji celý závod, to bude hračka říkám si. Ale při druhém pohledu na mapu zjišťuji, že trať je z většiny v hustníku a bez orientačních bodů. Nevím, jak to budu hledat říkám si. Startuji. Jednička paráda a pak přišlo na mé obavy. Každou druhou kontrolu bezhlavě hledám v hustém prostoru a kroutím našťavaně hlavou, že v tak pěkném terénu, ale tak blběm pro orienták jsem snad nikdy neběžel. V lese potkávám spoustu hloučků lidí, kteří hledají kontrolu pokřiky na sebe. Někde ke konci si navíc narazím nohu a dokulhávám do cíle. Měla to být krátká trať, byl jsem v lese před 50', bomba. Aspoň jsou u cíle borůvky. Čekám na Zuzku, je hrozná zima, chtěl bych už jet lanovkou zase dolů. S ostatními sdílím své zklamání, neupadá moc na ornou půdu. Spoléhám na druhý den. Nějak se vyškrábeme nahoru na Mísečky, dáme si parádní večeři v sousední chatě a velmi brzy jdeme spát, jsme dost hotoví.

Den 2: Ráno stejná procedura jako v sobotu, akorát se probouzíme do krásného rána. Dneska bude pěkně. Tentokrát jedeme do Špindlu Autem, protože pak už jedeme rovnou domů. Cesta časově vychází úplně stejně. Dneska je na pořadu dne zkrácená trať v těsné blízkosti Špindlerova obydlí. Dneska se musím nějak resetovat z předešlého dne, říkám si. Vypravuji Zuzku na start a chvíli na to přichází čas i na mne. Tentokrát mám více času a pořádně se rozklušu a rozcvičím. Po obdržení mapy, opět našlukuji celou trať a jsem celkem překvapen. Dnes to bude dobré, už je čeho se chytat. První půlku si ťukám jak nic. Předbíhám jednoho závodníka za druhým včetně Orkanske Bure. Pak však přijde největší chyba závodu cca 2', kdy kontrolu přebíhám a v momentě, kdy už jdu špatně, se mne nějaká starší paní ptá na moji kontrolu a jestli na ni jdu. Kdybych ji poslechl a šel za ní, bylo by to bez chyby, ale bohužel. Nicméně i pak se daří, i když volím až moc přímé postupy a na některých drobně ztrácím. V cíli jsem celkem spokojen, jak s během to netuším. Hlasité pochvaly od Zeldy po vyčtení slibovaly slušný výsledek. Druhé místo. Porazil jsem Baptista, to jsem potřeboval a můžu jet domů.

Standa

Rumcajsovy míle

Centrum závodu – Pařez. Vzpomínky se vrací do roku 2011, kdy se tady, na dohled z Rumcajsovy jeskyně i oken Jičínského zámku běžela áčková krátká trať. Vzpomínky jsou mlhavé, ale krátký pohled na starou mapu je rychle rozjasňuje. Z Brna vyrážíme v pátek dopoledne, cesta utíká příjemně, většina kolon je našťestí v protisměru. Hned u centra je rybník, podle pořadatelů je „koupání zakázáno, ale při pohledu na vodu by tam stejně rozumný člověk nevlezl“. Při pohledu na vodu hodnotíme, že mají pravdu. Naopak při pohledu na oblohu to vypadá, že vody bude za chvíli všude dost.

Proto je nejvyšší čas vyrazit do lesa na první etapu. Na programu je middle, při závodě velmi precizně lížeme okraje Prachovských skal, které laskavě uvolnili ochranáři. Ale aspoň závěr etapy je za odměnu, v krásných skalkách, abychom na ubytování odjížděli s příjemnými vzpomínkami.

V sobotu přichází na řadu delší trať, která skutečně naplno prověří možnosti malého lesíku okolo kempu. Vzpomínky na dávná áčka ožívají naplno, při pozdějším nostalgickém bloumání v mapovém archivu dokonce odhalují jednu kontrolu totožnou a několik velmi blízkých. Terén to není zrovna oblíbený, takže závodní morálka je prachbídná. Naštěstí závěr zase za odměnu ve skalkách. Odpoledního sportovně-společenského programu se neúčastníme a radši vyrážíme za kulturou, nejprve na hrad Kost a pak ještě na Drábské světničky.

Poslední etapa je opět middle. Se zpestřením v podobě přeběhu železniční tratě, kdyby se někdo cítil dotčený ztrátou času způsobenou průjezdem vlaku, může si nechat ztracený čas odečíst. S dalším zpestřením v podobě docela intenzivní horolezecké vložky, letos už je toho lezení vážně nějak dost. A na závěr našťestí zase odměna a nejkrásnější skalky těsně před cílem. Rychle převléknout a rychle domů, aby brácha stíhal další program, léto je nabitě. Nakonec celkem příjemné závody, škoda že převážně jen ve stínu Prachovských skal, ale i tak pěkné. Pískovce mám na běhání rád, a každý kousek se počítá.

Eda Petrášek

Tábor

Zhruba v poledne 17. 8. jsme asi po 5 hodinách cesty dorazili do vesničky Mariánská na západě republiky.

Po celý týden trvalo optimální počasí na běhání. Zmokli jsme jen na jednom tréninku, tak to nebylo nic hrozného.

Les se dal hezky proběhnout. Vyskytovalo se tam sice hodně dřer, ale stačilo se dívat před sebe a do žádné jsi nezahučel. Letos rostlo hodně borůvek, takže když se doběhlo, bylo co dělat.

Ubytování bylo dobré až na stravování. Jídla dávali malé porce i na mě, a to jsem vyžle.

Výlet (plavba po Ohři) byl přiměřeně dlouhý, zábavný a originální. Sjeli jsme si peřej Hubertus, kde se sice některé lodě cvakly, ale nikomu se nic vážného nestalo.

Jako téma letošní celotáborové hry vedoucí zvolili legendárního Saturnina. Toto téma poskytovalo velké množství her. Jako závěrečná hra bylo divadlo se zábavnými a tematickými rolemi.

Díky tomu, že na konci táborů dostáváme dotazníky, jsou celotáborové hry rok od roka lepší.

Na táboře byla špatná snad jen ta zvracecí viróza, kterou jsem osobně zahájil.

Tradiční štafety na konci tábora byly nezvyklé. Běžela tříčlenná družstva (pulec, žák, dorost), která měla až na pár kontrol společnou trať. Družstva si měla naplánovat trať podle toho, kdo co zvládne oběhnout. Takže taková taktická alternativa klasických štafet.

Cestou zpět jsme měli asi hodinu zpoždění, takže jsme dorazili až za tmy. Naštěstí vše dobře dopadlo a do Brna jsme dorazili v plném počtu, spokojení a unavení.

Klárka Barnatová

Interkompas 45

Je poslední víkend prázdnin a jako vloni si to místo za babičkou šinu na STM aneb srovnávací testy mládeže. Ty se dělají, abychom se (my dorostenci) dostali do TSM a dostali prašulky na to, jak se každý víkend flákáme na závodech. Takže páteční brzké vstávání, dráhu, testy a O-400 už si můžu pro letošek odškrtnout. Nestihlý start 1. etapy bohužel také, protože z Pardubic do Jindřichova Hradce je to docela štreka.

První etapa byla docela hezká. Pekelně mě ale bolely nohy, a tak mě do kopce na dvojku už došla závodnice, která startovala po mně. To jsem se teda docela naštvla, a pak jsem ji za sebou táhla až na 7, kde jsem tento souboj vzdala a pomalu si po trati doklusala do cíle. Dostala jsem sice od Káji pořádně na frak, ale říkala jsem si, že mi to poslouží jako motivace na zítřejší klasiku.

Překvapením druhého dne byl vzdálený start, na který jsme díky bohu vyrazili autem. 4 km tam a pak zase zpátky nebyly v tak nabitém programu prostě žádoucí. Klasika mi přišla ze začátku pohodová, ale pak jsem podběhla jako všichni ostatní silnici a začala se brodit střídavě potokem a hustníčky. To mi příliš nechutnilo, ale naštěstí jsem to neměla tak dlouhé jako někteří, a po pár kontrolách už jsem byla na hezkém kamenitém vrcholku a z něj mířila zase pod silnicí skoro do cíle. Trochu mě mrzí těch pár minutek, co jsem tam na dohledávce nechala, ale svět se (snad) nezboří. Po na vařících uvařeném obědku jsme se vydali na nejbližší památku, hrad Landštejn. Ten byl z venku poměrně obstojný, to je ale asi tak všechno, co vám k němu mohu říct, protože po zavíračce nás dovnitř nepustili. Tak jsme to vzali přes novobystřickou zmrzku zpátky do kempu a místo na hrad jsme šli na jedničku.

Poslední den se někteří po včerejší zelené klasice do lesa moc netěšili, ale naštěstí nás nic jako předchozí den nečekalo. Tratě zkrácené vedly přes docela čistý les a v kamenitých kupkách se dalo i na chvíli ztratit, dokonce měli i D16 s H21A společný postup, a tak jsme si mohli mezi sebou alespoň

s klukama zazávodit. Cíl byl na loučce na shromaždišti. A já jsem si spokojeně poslední den udržela svoje 5. místo. Nakonec jsme se vypekli na sluníčku při nekonečném vyhlášení. A hurá vyrazili domů vyspat se na první den školy.

Saša

ŽA Zlín

První víkend v září se vždy ukáže, kdo přes léto běhal a kdo ne. Letos tomu nebylo jinak a prověřujícím terénem se staly kopce nedaleko Zlína. Od Bohémy z nástupiště 9,75 se odjíždělo až nezvykle pozdě, protože místo závodů bylo blízko. Cesta uběhla rychle a po chvíli jsme byli na shromaždišti.

Sobotní klasika slibovala náročné parametry (12,3km/575m). Já jsem podruhé v životě běžel v Áčku a oproti loňskému roku jsem si myslím vedl velice dobře. Ale zpět do stanu, cca hodinu před mým startem. Po objevení zásob gelů a kreditek se kreativní jedinci snažili vymyslet, kam všechny ty zásoby energie dají. Přes tradiční jako kapsa od kalhot až po ty netradiční - vestička na GPS. Já vybaven dvěma kolovými kreditkami (v kapse od kalhot) se tedy vydávám na start. Asi po 400 m běhu z kopce si říkám, že cesta na start vede nějak podezřele z kopce, i když v pokynech bylo nemalé převýšení. Zdvorile se tedy táži pána, který doprovází svého syna na start, jestli neví, proč tu jsou ti netopýři a zda běžím správným směrem na start pro dospělé. K mému zklamání mi ale odpověděl, že to jsou kachny a že jdu na druhý start a fáborky na můj start vedly úplně na opačnou stranu. Tak tedy poděkuji a vydávám se zpět do kopce na shromaždiště a poté již správným směrem. Na K1 je to takové seznámení s terénem a hned na K2 následuje asi rozhodující postup celého závodu, volba jestli jít přes dvě údolí rovně anebo to celé oběhnout přes kopec. Nakonec se rozhodnu pro druhou možnost a následují snad další nudné 3 km po cestě, než se ocitnu na kontrole. Následovalo pár kratších postupů, přeběh na druhou stranu údolí a také první chyba v dohledávce. Na občerstvovače pak dávám první kreditku a říkám si, že mám na hodinkách teprve 45 minut a zbývajících trať už nevypadá tak dlouze a mohl bych to pod 110 minut (prvotní odhad podle parametrů) zvládnout. Další středně dlouhé postupy zvládám bez chyb a najednou už se ocitám na posledním kopci a koukám, že mám něco přes 80 minut (a ani nejsem tak unavený, abych dával druhou kreditku), a tak bych to pod 90 minut mohl stihnout. Nakonec se to povedlo o 8 vteřin. ☺

Po vyhlášení vítězů jsme se přesunuli do autobusu a vyrazili směr Zlín. Po krátkém bloudění v úzkých uličkách Zlína zaklepal pan řidič na cihličky a najednou tu školu našel a po vybalení mokrých věcí jsme vyrazili na jídlo. Prvně jsme chtěli jet do centra, ale autobus jsme nestihli asi o 27 vteřin, tak jsme na mapách našli nejbližší hospodu a šli na jedničku.

Nedělní middle jsem opět běžel v Áčku, ale tentokrát jsem věděl, že oproti klasice nemám moc šancí (protože se tam nahnou ti, co si na klasice netroufnou na delší trať, ale jsou rychlejší/lepší než já). Počasí se přes noc neumoudřilo, a tak jsme opět za deště vběhli do lesa. Již cesta na mapový start byla slušně rozbahněná, a to jsem startoval mezi prvními. Začátek byl docela jednoduchý, jen si člověk musel držet svůj směr a nekoukat okolo, aby se nenechal stáhnout jinou kontrolou nebo aby ho neodpojil Voltmetr a neudělal mu kérku. To se mi nepodařilo a hned na K2 jsem se nechal stáhnout na jinou. To stejné následovalo na K4, kde jsem našel dokonce dvě jiné. Jelikož 4 minuty za mnou startoval Drbča, tak jsem trochu znervózněl, ale zároveň se snažil běžet trochu rychleji, abych svůj skalp nedal tak snadno. Na K7 následoval dlouhý postup, který byl asi 200 m totožný s (ideálním) postupem na K8. Tady jsem se s Drbčou potkal, tak to mě trochu motivovalo a dalších pár kontrol jsem našel téměř bez chyb. U shromaždiště se pořadatelům zase rozsypaly kontroly a nacházely se skoro na každém objektu. Takže na předdiváckou jsem si nevšiml své kontroly a doběhl na druhý konec rýhy, kde byla jiná kontrola. Následovalo trochu zanáčování a rychlé nalezení té správné kontroly. Zbytek už byl opět bez chyb a za cílem jsem už jen netrpělivě ukrajoval čas, než Drbča

přiběhne. Nakonec jsem dostal jen půl minuty, tak to trochu mrzelo, ale vzhledem k chybám, které jsem tam udělal, jsem se mohl zlobit maximálně na sebe. A ještě nesmím opomenout pogratulovat Vládovi, který mě na Interkompasu nechal 3x za sebou vyhrát, ale tento víkend mi nedal žádnou šanci. Místo v ZBM A je tvoje. Zlom si vaz.

Po vyhlášení těch nejlepších jsme sbalili stany, odešli jsme na autobus a hurá do Brna.

Český pohár, žebříček A, žebříček B-Morava, WRE, Lukoveček, 7 9. 2019, klasická trať

D12C: 1. Finstrlová Kristýna 25:51, 8. Marková Eva 32:41, 12. Rotková Veronika 35:54, D14B: 1. Dittrichová Lucie 30:36, 4. Finstrlová Julie 34:11, 12. Ježková Ivana 37:36, 40. Finstrlová Lucie 61:12, D16A: 1. Karlová Anna 35:39, 15. Rotková Markéta 48:34, 17. Bednaříková Emma 50:05, 20. Barnatová Klára 51:29, 27. Hovořáková Karolína 58:57, D18A: 1. Škáchová Magdalena 53:49, Miklušová Tamara DISK, D20A: 1. Janošikova Tereza 52:59, 3. Firešová Markéta 59:36, 18. Auermüllerová Anna 78:55, 20. Odehnalová Klára 88:30, D21A:

1. Sedileková Ela 76:45, 6. Miklušová Tereza 84:25, 9. Koporová Petra 88:15, D21B: 1. Bialožytová Tereza 65:09, 3. Molnárová Monika 69:34, D21C: 1. Kavánková Jana 65:34, D35B:

1. Michálková Renata 66:37, 4. Bukovacová Alena 75:06, D40B: 1. Fedorová Katarína 54:42, 16. Finstrlová Alena 83:49, D45B: 1. Kovaříková Mária 45:32, 20. Hrušková Lenka 67:42,

H12C: 1. Císár Dávid 22:15 14. Ježek David 29:56, 17. Zřídka veselý Martin 31:29, 23. Finstrle Filip 33:42, H14B: 1. Strýček Jan 29:30, 2. Kučera Tomáš 32:35, 3. Urbánek Tomáš 32:58, 5. Zřídka veselý Adam 35:06, 8. Bukovác Filip 36:24, 20. Koča Vojtěch 40:57, 23. Kasza Tomáš 42:07, 33. Marek Filip 51:22, H16A: 1. Šimša Martin 45:15, 11. Urbánek Adam 51:16, 15. Šipoš Tomáš 54:22, H16B: 1. Roháč Martin 41:38, 2. Marek Vojtěch 43:00, 17. Oujezdský Matyáš 57:16, 19. Racek Josef 59:51, 30. Ježek Filip 72:56, H18A: 1. Gajda Jan 54:30, 6. Pompura Daniel 58:23, 16. Coufal Jáchym 63:25, Milán Tomáš DISK H18B: 1. Jonáš Adam 48:35, 2. Šimo Matúš 56:41, H20A: 1. Fencel Jonáš 65:39, 4. Hlaváč Ondřej 69:09,

15. Goldschmidt Tobiáš 80:40, H20B: 1. Chupek Jakub 64:54, 3. Komenda Jan 73:35, H21A: 1. Sláma Dušan 79:42, 6. Kelbl Vladimír 85:06, 8. Drábek Jan 87:30, 14. Jordanov Alexandr 89:52, 22. Finstrle Luděk 95:09, H21C: 1. Rychlý Pavel 53:57, 2. Bialožyt Michal 65:27, H35B: 1. Dittrich Pavel 70:13, 15. Rotek Pavel 93:41, 19. Liščinský Tomáš 96:49, H45B: 1. Chupek Jozef 59:57, 8. Auermüller Vít 74:22,

H21E: 1. Nykodým Miloš 87:54, 2. Kubelka Tomáš 90:21, 3. Minář Marek 91:09, 5. Hájek Daniel 93:25, 20. Mokřý Stanislav 112:47, Klusáček Jan DISK D21E: 1. Kabáthová Eva 66:25, 2. Kosová Denisa 66:27, 3. Horčíčková Vendula 66:33, 5. Klusáčková Magdaléna 71:28, 8. Odehnalová Tereza 72:52, 9. Hiršová Gabriela 73:35, 10. Perůtková Jindra 74:17, 11. Indráková Adéla 74:26, 22. Zháňalová Barbora 88:12,

Český pohár, žebříček A, žebříček B-Morava, WRE, Lukoveček, 8 9. 2019, krátká trať

D12C: 1. Finstrlová Kristýna 17:20, 12. Marková Eva 25:49, 15. Kočová Klára 27:31, 19. Rotková Veronika 31:11, D14B: 1. Dittrichová Lucie 20:36 4. Finstrlová Julie 23:49 15. Ježková Ivana 28:57, 40. Finstrlová Lucie 48:20, D16A: 1. Karlová Anna 25:08, 10. Rotková Markéta 29:50, 14. Bednaříková Emma 30:26, 15. Barnatová Klára 30:39, 22. Hovořáková Karolína 32:57, D18A: 1. Vandasová Adéla 29:13, 3. Miklušová Tamara 31:30, D20A: 1. Janošikova Tereza 27:53, 8. Firešová Markéta 33:22, 15. Odehnalová Klára 38:48, 22. Auermüllerová Anna 44:41, D21A: 1. Šimková Johanka 37:57, 7. Miklušová Tereza 46:13, 9. Koporová Petra 48:29, D21B: 1. Voltrová Hana 42:02, 2. Molnárová Monika 47:04, D21C: 1. Mazalová Monika 40:43, 2. Kavánková Jana 45:11, D35B: 1. Dittrichová Andrea 40:03, 2. Bukovacová Alena 41:58, 7. Kočová Lenka 54:26, D40B: 1. Fedorová Katarína 35:01, Finstrlová Alena DISK, H10C: 1. Doušek Vilém 14:36 9. Koča František 24:32, H

12C: 1. Vlček Tomáš 21:28 7. Ježek David 24:34, 14. Finstrle Filip 30:20, H14B: 1. Štěpánek Jan 21:36, 6. Kučera Tomáš 23:32, 7. Urbánek Tomáš 23:37, 8. Bukovác Filip 23:54, 11. Zřídka veselý Adam 25:06, 25. Koča Vojtěch 29:06, 29. Kasza Tomáš 30:24, 49. Marek Filip 43:56, H16A: 1. Šimša Martin 21:50 23. Urbánek Adam 27:52, 31. Šipoš Tomáš 31:53, H16B: 1. Roháč Martin 22:37 6. Marek Vojtěch 27:13, 15. Racek Josef 32:08, 30. Ježek Filip 42:42, 30. Ježek Filip 42:42, H18A: 1. Gajda Jan 24:30, 13. Pompura Daniel 27:29, 18. Coufal Jáchym 29:45, H18B: 1. Jonáš Adam 22:19 11. Šimo Matúš 33:25, H20A: 1. Rusin Jan 24:43, 5. Hlaváč Ondřej 25:57, 15. Goldschmidt Tobiáš 31:55, H20B: 1. Chupek Jakub 26:12, 3. Komenda Jan 33:32, H21A: 1. Čech Radovan 38:10, 5. Kelbl Vladimír 39:38, 9. Finstrle Luděk 40:55, 17. Drábek Jan 42:59, 20. Jordanov Alexandr 43:37, H21C: 1. Bialožyt Michal 40:27, H35B: 1. Dittrich Pavel 32:54, 6. Koča Jaroslav 43:37, 14. Rot

ek Pavel 50:44, 19. Liščinský Tomáš 64:21, H45B: 1. Chupek Jozef 29:18, 20. Auermüller Vít 48:41,

H21E: 1. Nykodým Miloš 33:36, 2. Král Vojtěch 33:42, 3. Minář Marek 33:48, 4. Hájek Daniel 34:52, 21. Klusáček Jan 40:51, 27. Mokřý Stanislav 43:30

D21E: 1. Horčíčková Vendula 36:46, 2. Indráková Adéla 37:47, 3. Kabáthová Eva 38:20, 6. Perůtková Jindra 40:07, 11. Hiršová Gabriela 42:13, 12. Klusáčková Magdaléna 42:26, 13. Odehnalová Tereza 42:39, Zháňalová Barbora DISK

Program na září a říjen

- 18. 9. – ST – mapový trénink (žactvo)** – Bohunice – sraz: **16:15** – mapa: Bohunice (1:4 000, E=2,5m) – typ tréninku: sprintové okruhy + sprint+linie + scorelauf+handicap – doprava: tramvají 6, 8, 10 na zastávku „Běloruská“
- 18. 9. – ST – mapový trénink (dorost + dospělí)** – Svinošice – sraz: **16:30 na parkovišti u obchodního domu LÍDL na Lesné na Halasově náměstí** (tramvaj číslo 9, 11) – mapa: Babí lom (1:10 000, E=5m) – typ tréninku: COB – doprava: osobními auty – přihlášky do pondělí 16. září na v členské sekci
- 19. 9. – ČT – Liga škol v orientačním běhu** – Kohoutovice, louka za konečnou zastávkou trolejbusu 37 – **pořádáme** – pořadatelé: Zhusta + dorostenci – sraz pořadatelů v 8:00 (start v 9:30)
- 20. až 22. 9. – PÁ až NE – M ČR klasická trať (TJN)** – klasická trať – centrum: Janov nad Nisou – start: SO: 11:00, NE: 9:00 – **doprava: zvláštním autobusem v pátek v 16:30 od Bohémy** – ubytování: na postelích s večeří a snídaní – vedoucí: Libor Zřídka veselý – terén: typický jizerskohorský – velmi kopcovitý, často kamenitý podklad se všemi druhy podrostu, místy i bažinatý, středně hustá síť cest.– příjezd: okolo 19:00 v neděli.
- 25. 9. – ST – mapový trénink (žactvo + dorost)** – Žebětín – sraz: **16:15** – mapa: Pekárna (1:10 000, E=5m) – typ tréninku: hvězdice + azimutové hvězdice a okruhy + sudá/lichá + kombotech – doprava: autobusem číslo 52 na zastávku „Kopce“
- 28. 9. – SO – 10. Jihomoravská liga (TBM)** – klasická trať – Ořešín – start: 10:30 – **doprava: individuálně, autobusem číslo 42 na konečnou zastávku „Ořešín“** – vedoucí: Luděk Finstrle – návrat okolo 13:00
- 28. a 29. 9. – SO až NE – Soustředění Lipnice nad Sázavou** – Lipnice nad Sázavou – viz samostatný rozpis akce – přihlášky: do 8. září 2019 přes členskou sekci
- 1. 10. – ÚT – Liga škol v orientačním běhu** – Špilberk, Hlídka – **pořádáme** – pořadatelé: Zhusta + dorostenci – sraz pořadatelů v 8:00 (start 9:30)
- 2. 10. – ST – mapový trénink (žactvo + dorost)** – Kohoutovice, Pavlovská – sraz: **16:15** – mapa: Dub Troják (1:10 000, E=5m) – typ tréninku: štafety + I. úsek štafet + I. úsek štafet + I. úsek štafet – doprava: trolejbusem číslo 37 na zastávku „Pavlovská“
- 4. až 6. 10. – PÁ až NE – M ČR štafet a klubů – štafety + kluby (PGP)** – centrum: Tis u Blatna – start: SO 12:00; NE 9:00 – **doprava: zvláštním autobusem v pátek v 16:30 od Bohémy** – ubytování: na postelích s večeří a snídaní – vedoucí: Libor Zřídka veselý – terén: smíšený, mírně kopcovitý les s velkým množstvím situačních detailů (kamenné balvany, skály, kupky, kamenná pole); dobrá průběžnost; středně hustá síť komunikací – příjezd: okolo 19:00 v neděli
- 8. až 13. října 2019 ÚT až NE – Mapařské školení** – vedou Zdeněk Lenhart a Petr Matula – Út, St, Čt, Pá vždy odpoledne na ZŠ Kotlářská a v blízkém okolí; v neděli pak v některém z lesů v okolí Brna – přihlášky: přes členskou sekci
- 12. 10. – SO – 11. Jihomoravská liga (ZBM)** – **!!! pořádáme !!!** – krátká trať – Bukovinka – start: 10:30 – **doprava: bude upřesněno** – návrat okolo 15:00
- 19. 10. – SO – 12. Jihomoravská liga (ABM)** – klasická trať – Dambořicko – start: 10:30 – **doprava: zvláštním autobusem v 8:30 od Bohémy** – vedoucí: Luděk Finstrle – návrat okolo 15:00
- 19. a 20. 10. – SO, NE – M Rakouska v nočním OB + Austria cup middle** – Linz – doprava: osobními auty v 8:00 od Bohémy – vedoucí: Libor Zřídka veselý – viz samostatný rozpis akce – přihlášky: do 29. září 2019 přes členskou sekci
- 25. až 30. 10. – PÁ až ST – Podzimní prázdniny** – Chorvatsko, Starigrad Paklenica – vedoucí: Libor Zřídka veselý – viz samostatný rozpis akce – přihlášky: do 29. září 2019 přes členskou sekci
- 26. 10. – SO – 13. Jihomoravská liga (KON)** – klasická trať – Hartínkov – start: 10:30 – **doprava: individuálně** – vedoucí: Luděk Finstrle – návrat okolo 15:00
- 2. a 3. 11. – SO, NE – ODDÍLOVÝ PŘEBOR** – centrum: Milovy – mapa: Milovy – bližší informace na jiném místě – přihlášky: do 6. října přes členskou sekci

ČLÁNKY

Úvod	2
Letem ZBM světem	2
Přísluví	3
Miloš, Mára	3
Olympiáda dětí	5
O Francie	6
Botas	7
GP Sileska	8
VT Bohemka	8
O-ringen	9
VT Švédsko	10
Orienteering adventure	10
Rumcajsovy míle	11
Tábor	12
Interkompas	12
ŽA Zlín	13
Program na září a říjen	15

POLARIS — Září 2019 — ROČNÍK XXI — #174
Redakce: Zhusta, Drbča, Lucka Cicvářková, Barča
Články: Klárka, Drbča, Danáč, Standa, Saša, Markéta, Jáchym...
Kontakt: drbca@centrum.cz Web: www.zbmob.cz